

Karri Kokko

Salattu suru

a d u
o n e n ä h i
ä v u s y n n s e ä ä n t e
j n m v a i l t s n n ä ä n e
e e n a r a i i e t u v a m s ä ä n e
k s s a s e u m h t v a a i n
n t t m ä r i n s e y r a s i a
ä n k e ä s a r i n s k ä r h l
u n n s ä k m u o i t ä i a l m

LYHYTTAVARA

Salattu suru

Karri Kokko

Salattu suru

Lyhyttavara

Lämmin kiitos Salatun surun sanoittajalle Kari
Tuomisaarelle

Tekijän työtä ovat tukeneet Koneen Säätiö,
WSOY:n kirjallisuussäätiö ja Taiteen
edistämiskeskus.

© 2019 Kokko, Karri

Kansi ja taitto: Joonas Sojakka

Kustantaja:

BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:

BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Julkaisija:

Lyhyttavara

Helsinki

2019

ISBN: 978-952-800-823-1

I wake up every morning. I open my eyes
and think: here we go again.

Andy Warhol

Salattu suru

Vaikka vuokses sain
surun suuren vain, sen kestän.
Mitä tunnen, sen
muita huomaamasta estän.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

S
Suru sydämen,
se on salaisuus,
vain salaisuus.

Kaikki haaveet haihtuvat
yksi kerrallaan.
Niistä muistot himmeät vain
nyt enää saan.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

Salattu suru

Vaikka vuokses sain
surun suuren vain, sen kestän.
Mitä tunnen, sen
muita huomaamasta estän.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

d
Suru syämen,
se on salaisuus,
vain salaisuus.

Kaikki haaveet haihtuvat
yksi kerrallaan.
Niistä muistot himmeät vain
nyt enää saan.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

Salattu suru

Vaikka vuokses sain
surun suuren vain, sen kestän.
Mitä tunnen, sen
muita huomaamasta estän.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

Suru sydämen,
se on salaisuus,
vain salaisuus.

Kaikki haaveet haihtuvat
yksi kerrallaan.
Niistä muistot himmeät vain
nyt enää saan.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

Salattu suru

Vaikka vuokses vain
surun suuren sain, sen kestän.
Mitä tunnen sen
muita huomaamasta estän.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

Suru sydämen,
se on salaisuus,
vain salaisuus.

Kaikki haaveet haihtuvat
yksi kerrallaan.
Niistä muistot himmeät vain
nyt enää saan.

Voiko näyttää mies
tätä taakkaa surun,
ei, jos yksin jäänen,
sydän vaikeroi,
mutta vaiennan sen äänen.

Mitä tapahtuu, kun
runoilija kopioi saman
laulun tekstin joka
päivä kahden kuukauden
ajan? Karri Kokko
työskenteli Saaren
kartanon residenssissä
syksyllä 2009.

s
v j e d o t s u a a i s o h i i
r n t v k n i y ä m a t t u
s s s i a m ä a s y k r k
u k t s s t ä i h a u s u s j
r u y i v S n v i ä i n s k s
a y s s t ä i h a u s u s k s
u n k a a v n o y ä s t i
e i s i n a j s e n a e
o v a l n a n ä ä ä
s i s s a n s ä ä ä
s s a u s ä ä i ä i ä
a a i ä u ä n a i k ä r t u
e ä i ä u ä n a i k ä r t u
k e s t o m t t a t s
a t s

27.10.2009 klo 9.59

